

*XX Tydzień św. Krzysztofa
21 - 28 lipca 2019r.*

Pomoce liturgiczno - duszpasterskie

*Ochrzczeni i posłani
niesiemy Chrystusa*

Akcja Św. Krzysztof

1 GR ZA 1 KM NA ŚRODKI TRANSPORTU DLA MISJONARZY

TWOJE PODZIĘKOWANIE ZA SZCZĘŚLIWE PODRÓŻE

Warszawa 2019

ZAWARTOŚĆ MATERIAŁÓW

1. Materiały Liturgiczne	3
1.1. Wprowadzenie do liturgii.....	3
1.2. Akt pokutny.....	3
1.3. Homilia.....	4
1.4. Modlitwa wiernych.....	6
1.5. Poświęcenie pojazdów i błogosławieństwo kierowców.....	7
1.6. Chrześcijańskie cnoty kierowcy.....	8
1.7. Z apelu Krajowego Duszpasterstwa Kierowców.....	11
2. Materiały Duszpasterskie – Misyjne	12
2.1. W stronę Nadzwyczajnego Miesiąca Misyjnego.....	12
2.2. Każdy ochrzczony jest posłany. Współpraca misyjna.....	14
2.3. Raport wpłat wg diecezji z Akcji św. Krzysztof 2019	15
2.4. MIVA Polska polskim misjonarzom w 2018 roku.....	16
2.5. Wybrane podziękowania od misjonarzy.....	17
2.6. Lista bieżących prośb od misjonarzy o pomoc na środki transportu.....	19

*Publikacja do użytku wewnętrznego
Redakcja i opracowanie: ks. Jerzy Kraśnicki
Współpraca: Zofia Sokołowska, Mateusz Sigiel*

„Bądźmy we wszystkich regionach ziemi w «permanentnym stanie misji». Nie bójmy się podejmować, z ufnością w Bogu i wielką odwagą „opcji misyjnej», zdolnej przemienić wszystko, aby zwyczaje, style, rozkład zajęć, język i wszystkie struktury kościelne stały się odpowiednią drogą bardziej dla ewangelizowania współczesnego świata, niż do zachowania stanu rzeczy.”

(z Listu papieża Franciszka ogłaszającego Miesiąc Misyjny)

MIVA Polska
ul. Byszewska 1, skr. poczt.112, 03-729 Warszawa 4
tel: +48 22 678 59 83; e-mail: biuro@miva.pl
nr Konta: PeKaO SA I/O Warszawa 69-1240-1037-1111-0000-0691-6802
www.miva.pl, www.facebook.com/MIVAPolska

MATERIAŁY LITURGICZNE

na obchody XX Ogólnopolskiego Tygodnia św. Krzysztofa

(z parafialnym błogosławieństwem kierowców i poświęceniem wszystkich pojazdów)

Wprowadzenie do liturgii

Jezus Chrystus gromadzi nas dziś wokół Swojego ołtarza. Przychodzimy do Niego z naszymi prośbami, troskami i niepokojami. Tak naprawdę potrzebujemy tylko jednego – złożenia całego naszego życia w ręce Pana Boga i ufności w Jego pomoc i łaskę. Dlatego dzisiaj pragniemy prosić Pana Boga i Jemu szczególnie zawierzać nasze podróże po drogach. Jeżeli będziemy mieć Boże błogosławieństwo i sami będziemy poruszać się po drogach z roztropnością i rozwagą, to nic nam złego nie może się stać.

W Tygodniu św. Krzysztofa bądźmy również wdzięczni za każdą szczęśliwą podróż. Wyraźmy to naszą modlitwą i naszą pomocą misjonarzom. W tym czasie zaproszeni jesteśmy do udziału w Akcji św. Krzysztof: w duchu wdzięczności podarujemy 1 grosz za kilometr bezwypadkowej jazdy na środki transportu dla misjonarzy. Niech nasza pomoc ułatwi misjonarzom pracę i niesienie Chrystusa ludziom na krańcach świata.

Akt Pokutny

Na początku Świętej Liturgii przygotujmy nasze serca do godnego udziału w niej poprzez szczery żal za nasze własne grzechy, upadki i zaniedbania.

Przepraszajmy Pana Boga najpierw za opieszałość w dawaniu dobrego świadectwa wiary i brak wystarczającej troski o zbawienie wszystkich ludzi.

W szczególny sposób przepraszajmy dziś dobrego Boga za grzechy kierowców i użytkowników drogi:

- za brak rozwagi i nieroztropność w korzystaniu z pojazdów;
- za brak szacunku i miłości wobec bliźnich na drogach, zwłaszcza za niewłaściwe, agresywne i obraźliwe słowa oraz gesty wobec innych użytkowników drogi, których spotkaliśmy na drodze;
- za narażanie życia swojego i bliźnich poprzez nadmierną prędkość, lekceważenie i łamanie przepisów drogowych oraz nietrzeźwość kierujących;

(chwila refleksji w ciszy)

Panie Jezu, Zbawicielu i Odkupicielu wszystkich ludzi, który otworzyłeś wszystkim drogę do nieba, zmiłuj się nad nami.

Chryste, Strózu i Obrono nasza, który jesteś naszą mocą w walce ze złem i grzechem, zmiłuj się nad nami.

Panie Jezu, Drogo i Szczęście nasze, który prowadzisz nas do celu i szczęścia wiecznego, zmiłuj się nad nami.

Homilia na XX Tydzień św. Krzysztofa 2019 (na niedzielę 21 lipca 2019 r. lub inną)

OCHRZCZENI I POSŁANI NIESIEMY CHRYSYUSA

Bohaterem II czytania jest św. Paweł Apostoł pogan. Mówi o sobie, że jest sługą Chrystusa, któremu Bóg powierzył „posłannictwo głoszenia Słowa Bożego”. To zadanie wypełnił Paweł z całą gorliwością i niezwykłym oddaniem. Odbył trzy wielkie podróże misyjne. Przemierzył niemalże cały ówczesnie znany świat. Najczęściej wędrował pieszo, ale korzystał również z dostępnych mu środków komunikacji.

Ten wielki Apostoł Narodów nosił w sobie tylko jedno pragnienie, by wszyscy ludzie poznali i ukochali Chrystusa. Dla niego Chrystus był wszystkim. Niósł Go z radością, w utrudzeniu, pośród prześladowań. Odważnie dzielił się swą wiarą. Potęgą Ducha Świętego pociągał ludzi do Niego.

Dzisiaj oddajemy Bogu cześć wspominając innego wielkiego świadka Ewangelii, jakim jest św. Krzysztof, męczennik z czasów prześladowania za cesarza Decjusza (ok. 250 r.). postać ta obrosła pięknymi legendami, osnutymi wokół imienia św. Krzysztofa, które w języku grecki oznacza „niosący Chrystusa”. Jest on patronem kierowców, pielgrzymów, marynarzy, podróżników i tragarzy, których dzisiaj polecamy Bożej opiece.

Według pobożnych podań Krzysztof był człowiekiem niezwykle silnym. Odznaczał się odrażającą brzydota. Miał zdeformowaną twarz, o rysach przypominających psa. Jego pierwotne imię miało znaczyć „Reprobis”, z języka greckiego „Odrażający”.

Pragnął służyć Panu, który byłby silniejszy od niego. Najpierw poszedł na służbę do króla, potem jego panem stał się szatan, a w końcu, gdy dowiedział się, że zły duch lęka się Chrystusa podjął służbę dla Boga. Pewnej nocy usłyszał głos Dziecka, które prosiło go o przeniesienie na drugi brzeg. Wziąwszy je na ramiona, odczuł potworny, przytłaczający ciężar. Zdawało mu się, że nie da rady go dźwigać. Spytał: „Kto jesteś, Dziecię?” Otrzymał odpowiedź: „Jam jest Jezus, twój Zbawiciel. Dźwigając Mnie, dźwigasz cały świat”. Pobożna legenda dodaje jeszcze ważny szczegół. Po przyjęciu chrztu Jezus przywrócił mu ludzką twarz.

Obie te postaci, św. Paweł, największy misjonarz początków Kościoła i św. Krzysztof, przypominają nam o naszym misyjnym powołaniu. Hasłem XX Tygodnia św. Krzysztofa są słowa: „Ochrzczeni i posłani niesiemy Chrystusa”.

Każdy z nas na mocy chrztu świętego stał się świadkiem Chrystusa. Wchodząc do wspólnoty wiary, jaką jest Kościół, otrzymaliśmy ważne zadanie. Mamy wiarą żyć, strzec jej we własnym sercu, rozwijać ją i umacniać oraz dzielić się nią z innymi. Wiara jest skarbem, którego nie wolno zatrzymywać dla siebie. Taki egoizm zabiłby ją i pozbawił mocy i radości. Możemy zatem śmiało za świętym Pawłem powiedzieć, że nam również Bóg „powierzył posłannictwo głoszenia słowa Bożego”.

Jak przygotować się do tej misji? Podpowiada nam to Chrystus w słowach skierowanych do zatroskanej Marty. Najpierw trzeba „obrać lepszą część”, to znaczy siąść u stóp Jezusa i wsłuchać się w Jego słowo. Dobrze je przyswoić. Uznać za własne.

By stać się uczniem-misjonarzem najpierw musimy jak Maria napełnić swe serce Ewangelią. Uważnie słuchać i uczyć się w szkole Jezusa. Nie można bowiem dawać innym tego, czego sami nie posiadamy. Dopiero później, możemy jak Marta, „uwijać się około rozmaitych posług”. Pójście do innych z Ewangelią jest wtedy naturalnym, drugim krokiem.

Siostry i bracia, dzisiaj naszą modlitwą pragniemy otoczyć polskie misjonarki i misjonarzy, którzy głoszą jak św. Krzysztof Chrystusa w 99 krajach świata. Są obecni w Azji i Oceanii, Afryce i Ameryce Łacińskiej.

Niosą Chrystusa tym, którzy Go nie znają na różne sposoby. Nie tylko dzielą się swą wiarą nauczając, ale potwierdzają swą miłość do Boga i ludzi poprzez wspaniałe dzieła miłosierdzia chrześcijańskiego. Są one sennym znakiem dobroci Boga i bardzo pożyteczną pracą na rzecz człowieka.

Co robią, aby przybliżyć Chrystusa tym, do których zostali posłani? Troszczą się o chorych i niepełnosprawnych. Są z chorymi na AIDS, gruźlicę i choroby zakaźne. Prowadzą ośrodki zdrowia, szpitaliki i apteki. Pomagają sierotom i skrzywdzonym przez los. Wspierają rozwój szkół i przedszkoli, aby zapewnić najuboższym dzieciom dostęp do edukacji i dać możliwość zdobycia jakiegoś zawodu. Walczą z analfabetyzmem. Pomagają materialnie i duchowo kobietom, samotnie borykającym się z trudami macierzyństwa, dyskryminowanym i upokarzonym przez nędzę.

Polskie misjonarki i misjonarze pomagają ofiarom handlu ludźmi, prostytucji i wyzysku. Upominają się o prawa tych grup społecznych, które nie mają głosu. Budują wspólnoty parafialne, które stanowią ostoję i bezpieczne miejsce dla uciekinierów i poszkodowanych w konfliktach zbrojnych, wojnach domowych i rebeliach.

Aby mogli dotrzeć do ludzi ze słowem nadziei i wiary oraz skutecznie nieść im pomoc, misjonarze potrzebują środków transportu: samochodów terenowych, ambulansów, motocykli, rowerów, łodzi motorowych, koni a także osłów i wielbłądów. Te środki transportu nie są luksusem, ale koniecznością. Placówki misyjne obejmują rozległe tereny. By dojechać do wiernych w buszu, zagubionej w dżungli wiosce lub na wyspie oddzielonej od stałego lądu, misjonarze muszą pokonać nieraz dziesiątki a nawet setki kilometrów. Środki transportu, którymi posługują się na co dzień umożliwiają im dotarcie do potrzebujących, multiplikują ich możliwości działania, przełamują barierę dużych odległości, uniemożliwiająca bezpośredni kontakt. Dlatego są tak ważne.

Od wielu już lat MIVA Polska pomaga polskim misjonarkom i misjonarzom w pozyskiwaniu środków transportu. Dzięki darczyńcom z Polski, także tym, którzy składają swe ofiary podczas poświęcenia pojazdów, każdego roku na placówki misyjne trafiają samochody, motocykle i rowery. Nieraz są to dosyć spore wydatki, dlatego liczy się każda złotówka, to co złożą dzieci, i to, co złożą w ofierze dorośli. W tych zbiórkach uczestniczą wspólnoty parafialne, szkoły, a także różne inne środowiska, jak na przykład motocykliści. Każdy może dołączyć do grona darczyńców i pomagać razem z MIVA Polska. W ten sposób wypełniamy nasze posłannictwo, i jesteśmy wierni przyrzeczeniom chrzcielnym, które zobowiązują nas do dzielenia się wiarą z innymi. W ten sposób wypełniamy uczynki miłosierdzia i zasługujemy na błogosławieństwo Chrystusa, który obiecał: „Błogosławieni miłosierni, albowiem oni miłosierdzia dostąpią” (Mt 5,7).

Ukochani uczniowie-misjonarze, drodzy kierowcy,

Módlmy się dziś za nasze misjonarki i misjonarzy, którzy z dala od domów rodzinnych głoszą Chrystusa. Prośmy dla nich o siły, duchowe i materialne wsparcie oraz o światło Ducha Świętego, aby byli posłusznymi narzędziami w Jego rękach. Niech tak jak św. Krzysztof niosą Chrystusa innym i cieszą się owocami swej posługi.

Niech święty Krzysztof, który niósł Chrystusa na własnych barkach i w wodach chrztu świętego odzyskał ludzki wygląd, będzie patronem naszego zaangażowania w sprawę misji. Niech wyprasza nam odwagę codziennej wierności Chrystusowi w rodzinie, miejscu pracy i naszym środowisku. Niech wspiera wszystkie nasze dobre dzieła.

Św. Krzysztofowi zawierzamy również wszystkich kierowców i podróżujących. Modlimy się dla nich o mądrość, ostrożność i roztropność w prowadzeniu pojazdów. Prośmy dziś dobrego Boga, aby wszystkich uczestników ruchu drogowego natchnął pragnieniem bezpiecznego przemieszczania się i odpowiedzialności za życie własne i innych. Amen

Przygotował: ks. dr Zbigniew Sobolewski

Modlitwa Wiernych

Troszczymy się i niepokoimy o wiele, a potrzeba nam mało albo tylko jednego - ufności w Bogu. Dlatego przyzywając wstawiennictwa św. Krzysztofa – Patrona Kierowców i podróżujących módlmy się do dobrego Boga w intencjach Kościoła i świata, wszystkich kierowców i użytkowników dróg oraz nas samych:

1. Pełni ufności, polecamy Ci dobry Boże cały Kościół, Papieża, biskupów i kapłanów aby zawsze prowadzili odważnie ludzi drogami wiary. *Ciebie prosimy...*
2. Pełni ufności, polecamy Ci dobry Boże misjonarzy i misjonarki, aby odpowiadając na misyjny nakaz Chrystusa i oddając się głoszeniu Ewangelii na krańcach świata, znaleźli zrozumienie i odpowiednią pomoc w swoim trudzie. *Ciebie prosimy...*
3. Pełni ufności, polecamy Ci dobry Boże wszystkich, którzy troszczą się o misjonarzy i wspierają ich, szczególnie Dobrodziejów MIVA Polska, aby cieszyli się Twoim błogosławieństwem i opieką Św. Krzysztofa na drogach życia. *Ciebie prosimy...*
4. Pełni ufności, polecamy Ci dobry Boże wszystkich kierowców, motocyklistów, rowerzystów i podróżujących po drogach aby zawsze bezpiecznie docierali do celu swojej podróży. *Ciebie prosimy...*
5. Pełni ufności, polecamy Ci dobry Boże wszystkie służby pracujące na drogach, szczególnie policjantów, ratowników drogowych i strażaków, a także pracowników instytucji i organizacji troszczących się o bezpieczeństwo na drogach aby ich praca służyła powszechnemu dobru. *Ciebie prosimy...*
6. Pełni ufności, polecamy Ci dobry Boże naszych bliskich zmarłych oraz tych, którzy ponieśli śmierć w wypadkach drogowych aby radowali się wieczny szczęściem z Tobą. *Ciebie prosimy...*
7. Pełni ufności, polecamy Ci dobry Boże nas samych, abyśmy we współczesnym świecie zabiegali o chwałę i obecność Boga w życiu. *Ciebie prosimy...*

Wysłuchaj, Panie, próśb Twego ludu i za wstawiennictwem św. Krzysztofa udziel nam łask, o które Cię błagamy. Bądź z nami w każdej chwili życia i w naszych podróżach po drogach. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

INNE MODLITWY I MATERIAŁY DO DUSZPASTERSTWA KIEROWCÓW

Modlitwa poświęcenia pojazdów i błogosławieństwa kierowców

- **Wspomożenie nasze w Imieniu Pana.**

Który stworzył niebo i ziemię.

- **Pan z wami.**

I z duchem twoim.

Boże, który mocą swojego słowa stworzyłeś cały wszechświat i dałeś człowiekowi władzę nad całym stworzeniem oraz moc doskonalenia świata według zamysłów Twojej woli; spraw, aby pojazdy, dzieło Twoje i pracy ludzkiej, dzięki Twemu błogosławieństwu służyły dla dobra człowieka, jego pracy i wypoczynku.

Za wstawiennictwem Matki Niepokalanej i św. Krzysztofa, patrona kierowców i podróżujących, ustrzeż Panie wszystkich, którzy będą korzystali z tych pojazdów, od wszelkich nieszczęść duszy i ciała, aby bezpiecznie mogli dojechać do wyznaczonego celu. Niech zebrani tu kierowcy i ich pojazdy będą pobłogosławione dla Twojej chwały i pożytku ludzkiego w imię Ojca i Syna i Ducha Świętego.

Amen.

Akt zawierzenia kierowców Matce Bożej Królowej Polski

Najświętsza Maryjo! Królowo Polski! Ufamy Tobie!

Maryjo! Natchnij nas siłą ducha, abyśmy mocni wiarą, nadzieją i miłością trwali przy prawdzie Krzyża i Ewangelii.

Maryjo! Matko Jezusa Chrystusa, przez Twoje wstawiennictwo do Twego Syna, prosimy o miłosierdzie dla wszystkich, którzy stracili życie na drogach, pozostawiając ból najbliższym.

Maryjo! Pomóż nam zachować wartości, dzięki którym pokolenia Polaków przetrwały w latach niewoli.

Maryjo! Matko Miłości, daj łaskę bezpiecznego życia i pełni radości wszystkim zgromadzonym dzisiaj kierowcom.

Maryjo! Oddajemy się Twojemu Miłosierdziu, zawierzamy naszą Ojczyznę, nasze rodziny i nas samych. Tobie chwała, cześć i zawierzenie na wieki wieków. Amen.

(na podstawie aktu zawierzenia motocyklistów na Jasnej Górze)

Chrześcijańskie cnoty Kierowców

(Z dokumentu Papieskiej Rady ds. Migrantów i Podróżnych: *Duszpasterska troska o użytkowników drogi*, 2007)

Miłość i służba bliźniemu

49. Już w 1956 roku Papież Pius XII nawoływał do zmotoryzowanych: „Nie zapominajcie o szacunku dla innych użytkowników drogi, bądźcie uprzejmi i uczciwi z obchodzeniem się z innymi kierowcami i pieszymi i okazujcie im swoje życzliwe usposobienie. Szczyćcie się umiejętnością opanowywania często wynikającej z natury niecierpliwości, poświęcając niekiedy nieco swojego poczucia dumy, aby mogła zwyciężyć uprzejmość, która jest znakiem prawdziwej miłości. W ten sposób nie tylko będziecie mogli uniknąć nieprzyjemnych zdarzeń, ale także sprawicie, że samochód stanie się bardziej użytecznym narzędziem dla was i dla innych, dającym więcej prawdziwej satysfakcji”.

50. Echo tego papieskiego przesłania w późniejszym czasie znajdujemy w nauczaniu belgijskich biskupów, którzy zwrócili się do kierowców z prośbą „o pokazywanie dowodów swojej uprzejmości i miłości, poprzez postawę wyrozumiałości wobec nieporadnych manewrów w sytuacjach ze strony uczących się kierowców, zwracając uwagę na starszych, dzieci, rowerzystów i pieszych panując nad sobą w przypadku naruszeń [przepisów] popełnionych przez innych ludzi. Chrześcijańska solidarność stanowi zachętę do wszystkich użytkowników drogi, aby okazywali więcej wrażliwości, by nieść pomoc poszkodowanym i w podeszłym wieku, ze szczególną troską wobec dzieci i niepełnosprawnych. Uwadze skierowane na sprawy cielesne powinno także towarzyszyć wsparcie duchowe, które jest nie mniej konieczne w wielu przypadkach.”

51. Praktykowanie miłości przez Kierowców ma podwójny wymiar. Pierwszy odnosi się do troski o swój pojazd, co oznacza zapewnienie, że jest on bezpieczny z technicznego punktu widzenia, żeby w sposób świadomy nie wystawiać własnego życia i życia innych na ryzyko. Troszcząc się o swój własny pojazd, oznacza także, by nie mieć od niego oczekiwań większych niż te, które są jemu właściwe.

Drugi wymiar odnosi się do okazywania miłości wobec podróżujących, których życia nie można wystawiać na niebezpieczeństwo przez niepoprawne i beztroskie manewry, mogące spowodować szkodę zarówno wobec pasażerów jak i pieszych. Słowo „miłość” (love) jest użyte tutaj na oznaczenie wielu form, które przyjmuje prawdziwa miłość (charity), a mianowicie szacunek, uprzejmość, rozwagę, etc. Dobrzy kierowcy uprzejmie potrafią ustąpić pierwszeństwa pieszym i nie czują się urażeni, gdy są wyprzedzani, ustępują drogi komuś, kto sobie tego życzy jechać szybciej i nie są mściwi.

Cnota roztropności

52. Ta cnota zawsze jest przedstawiana jako jedna z najbardziej koniecznych i najważniejszych w odniesieniu do ruchu drogowego, jak to stwierdza następujący tekst: „Inna cnota, której nie można przeoczyć to roztropność. To zaś jest wezwaniem do zachowania marginesu ostrożności, aby poradzić z nieprzewidzianymi zdarzeniami, które mogą nastąpić się w każdym czasie”. Istotnie, ci którzy pozwalają na rozprasanie uwagi podczas prowadzenia pojazdu poprzez

używanie telefonu komórkowego czy telewizji, nie zachowują się zgodnie z wymaganiami roztropności.

53. Jeszcze w dalszym ciągu na temat roztropności: „Użytkownicy drogi nie powinni jeździć zbyt szybko, i winni oni wkalkulować szeroki margines czasu, który jest teoretycznie i psychologicznie konieczny, aby zahamować. Nie powinni przeceniać swoich umiejętności i refleksu, i powinni zawsze monitorować swoją uwagę i rozmowy. W tym względzie, także osoby towarzyszące w podróży powinni być świadomi swojej odpowiedzialności”.

Cnota sprawiedliwości

54. Niewątpliwie, wszystkie ludzkie relacje powinny rządzić się sprawiedliwością, tym bardziej gdy chodzi o życie. Od kiedy tylko pojawiło się zainteresowanie sprawą ruchu drogowego, Kościół zawsze odnosił się do tej cnoty. W tym względzie, następujący apel mówi: „Sprawiedliwość potrzebuje, by kierowcy posiadali pełną i dokładną wiedzę z Kodeksu Ruchu Drogowego. Istotnie, korzystający z dróg powinni znać te regulacje i brać je pod uwagę. Dalej, kierowcy mają obowiązek wykazywać się właściwą dyspozycją fizyczną i psychologiczną. Kiedy są nietrzeźwi, nie powinni nigdy siadać za kierownicą samochodu ani też być upoważnionymi do tego. Jak każdy inny, są zobowiązani do trzeźwości: w rzeczywistości, alkohol powoduje stan euforii i zmniejsza umysłowe zdolności do tego stopnia, że następuje zwiększone ryzyko wystąpienia groźnych wypadków”.

55. Szanując sprawiedliwość. “użytkownicy drogi powinni zadośćuczynić za każdą szkodę spowodowaną wobec innych. Jeśli, zgodnie z ich sumieniem, są oni odpowiedzialni za takie szkody, powinni oni uczynić co w ich mocy, aż ich ofiara, lub też bliscy krewni, otrzyma stosowną rekompensatę. Jeśli szkoda została spowodowana zupełnie w sposób niezamierzony, w dalszym ciągu powinni czuć się zobowiązani, zgodnie z ich sumieniem, do wyrównania szkód wobec pokrzywdzonych zgodnie z obowiązującym prawem, a w przypadkach spornych i sądu, powinni zastosować się do wyroku”.

56. Dalej, powinniśmy także zachęcać rodziny poszkodowanych, aby przebaczyli swoim winowajcom, jako znak, jakkolwiek niełatwy, swojej ludzkiej i chrześcijańskiej dojrzałości. W tym procesie przebaczenia, jest wskazane, a nawet konieczne, by mieć duchowe wsparcie kapelana lub innego przedstawiciela duszpasterskiego i by celebrować właściwy „Dzień Darowania Win”.

Cnota nadziei

57. Nadzieja jest kolejną cnotą, która powinna charakteryzować kierowców i podróżnych. Rzeczywiście, ktokolwiek podejmuje się podróży, zawsze wyrusza z nadzieją dotarcia do swego celu by wypełniać zadania zawodowe, podziwiać piękne krajobrazy, zwiedzać sławne miejsca i odwiedzać miejsca, za którymi się tęskni lub też powracać do tych, których się kocha. Dla wierzących, powód dla takiej nadziei, pomimo zdawania sprawy z problemów i niebezpieczeństw na drodze, leży w pewności, że w naszej podróży w kierunku celu, Bóg towarzyszy nam i chroni nas od niebezpieczeństwa. Dzięki Bożej opiece i dzięki współpracy innych ludzi, osiągamy nasz cel podróży.

58. Podczas gdy Pan Bóg jest skałą dla chrześcijańskiej nadziei, w katolickiej pobożności znalazło miejsce wielu Orędowników u Niego, Jego i naszych prawdziwych Przyjaciół, Aniołów i Świętych Boga, do których się uciekamy, aby Bożą łaską i pomocą przeważać niebezpieczeństwa podróży. Możemy tu wspomnieć św. Krzysztofa (Niosącego Chrystusa), obecność Aniołów Stróżów i Archanioła Rafaela, który towarzyszył Tobiaszowi (Tb 5,1nn), którego Kościół uważa za opiekuna podróżujących. Także znaczące są tytuły nadawane Najświętszej Maryi Pannie w odniesieniu do podróżowania. W istocie, przyzywamy Ją jako Panią Drogi, Dziewicą Pielgrzymującą, obraz kobiety w drodze.

59. Zwracanie się do naszych Niebiańskich Wspomożycieli, powinno sprawić, że nie zapomnimy o ważności uczynienia znaku krzyża przed rozpoczęciem podróży. Poprzez ten znak oddajemy się wprost pod opiekę Trójcy Przenajświętszej. Istotnie, kieruje nas on przede wszystkim do Boga Ojca jako naszego pochodzenia i przeznaczenia. Co do tego, przypominamy słowa psalmu: „Aniołom swoim rozkaże, aby cię strzegli na wszystkich twych drogach (Ps 91[90],11).

Znak krzyża jest oddaniem się naszemu Przewodnikowi, Jezusowi Chrystusowi (por. J 8,12). Wydarzenie z Emmaus (por. Łk 24,13-35) stanowi dla nas zapewnienie, że nasz Pan spotyka każdego w czasie drogi, zatrzymuje się domach tych, którzy Go zapraszają, podróżuje z nami i zasiada obok nas. W końcu, znak krzyża powraca nas do „Ducha Świętego, który jest Panem i daje Życia” [25]. On oświeca umysły wzywających Go, i udziela daru roztropności, by osiągnęli swoje przeznaczenie. To przekonanie znajdujemy w hymnie do Ducha Świętego, Veni Creator: „Niech w drodze za przewodem Twym, miniemy zło, co kusi nas”. („Ductore sic te praeviso, vitemus omne noxium”).

60. Podczas podróży jest również pożyteczna głośna modlitwa, zwłaszcza recytując je na przemian z towarzyszącymi w podróży osobami, jak np. odmawiając Różaniec, który poprzez swoją rytmikę i spokojne powtarzanie, nie powoduje rozproszeń w uwadze kierującego pojazdem. To może pomóc odczuć zanurzenie w Bożej obecności i trwanie pod Jego pieczęcią, a także może rodzić pragnienie wspólnej czy liturgicznej celebracji, jeśli to możliwe przy „duchowo strategicznych” punktach przy drodze czy kolei (kapliczki, kościoły i kaplice włącznie z mobilnymi kaplicami).

Dekalog Kierowcy - MIVA Polska

Jesteś kierowcą na drodze i nie jesteś na niej sam. Ponad wszystkim jest Pan Bóg Twój, więc zawsze o tym pamiętaj:

1. Nie będziesz egoistą na drodze.
2. Nie będziesz ostry w słowach, czynach i gestach wobec innych ludzi.
3. Pamiętaj o modlitwie i uczczeniu św. Krzysztofa, kiedy wyruszasz w drogę - umiej też podziękować.
4. Szanuj pieszych.
5. Nie zabijaj - bądź trzeźwy.
6. Zapnij pasy - będziesz bezpieczny.
7. Nie bądź brawurowy w prędkości.
8. Nie narażaj siebie i innych na niebezpieczeństwo.
9. Pomagaj potrzebującym na drodze.
10. Przestrzegaj przepisów drogowych, szanuj pracę naszej Policji.

Z apelu Krajowego Duszpasterstwa Kierowców

„Kto zna Chrystusa, ten zachowuje ostrożność na drodze...”

(Papiaska Rada Duszpasterstwa Podróżujących i Migrantów

„Wszyscy kierowcy, motocykliści, rowerzyści i członkowie ich rodzin są zaproszeni do szczególnej modlitwy o Boże wsparcie i pomoc św. Krzysztofa, aby zawsze poruszać się po drogach bezpiecznie, spokojnie, z miłością w sercu i życzliwością do innych ludzi.

Zachęcamy do większej troski, jeśli chodzi o sposób poruszania się po drogach, odnoszenie się do innych użytkowników dróg, przestrzeganie przepisów drogowych, bycie prawdziwym chrześcijaninem jako kierowca, pieszy czy rowerzysta: „Musi być to osobiste postanowienie każdego z nas. Nie możemy tylko, jak to często bywa, wskazywać na innych, że łamią przepisy ruchu, że brawurowo poruszają się pojazdami, ale potrzeba nam osobistej refleksji i nawrócenia, aby z naszej strony nie było zagrożenia dla bezpieczeństwa, życia naszego i innych ludzi.

W drodze rzadko bywa się samemu – przeważnie dzieli się ją z innymi ludźmi. Sztuką jest widzieć we współużytkowniku drogi swego bliźniego - siostrę i brata. Głoszone przez Duszpasterstwo Kierowców motto: „Kierujmy się miłością na drodze” - trzeba realizować na każdym odcinku wspólnej trasy i przyoblekać w praktykę konkretnych postaw, zachowań oraz wzajemnej modlitwy. Braterstwo kierownicy każe okazywać wszystkim życzliwość i dobroć; być cierpliwym, przewidującym i uczynnym. Niech starsi, bardziej doświadczeni kierowcy stają się przykładem dla młodszych i mniej zaprawionych adeptów kierownicy. Pismo Święte poucza bowiem: „Mąż, który podróżował, zna wiele rzeczy i mądrze przemawiać będzie, kto ma wielkie doświadczenie”(Syr 34,9). Miarą wszelkich odległości jest dystans dzielący człowieka od jego domu, bo drogi istnieją głównie po to, aby człowiek wracał nimi do domu. Niech więc ta chrześcijańska wspólnota drogi pomaga wszystkim, zawsze w radości osiągać cel podróży i w zdrowiu wracać do domu.

(wg. Książeczki Kierowcy - wydanej przez Duszpasterstwo Kierowców).

Od roku 1975 na polskich drogach wydarzyło się: prawie 2 mln wypadków, w których zginęło ok. 235 tysięcy osób, a 2,4 mln zostało rannych. Unia Europejska ma jedne z najbezpieczniejszych dróg na świecie. Niemniej jednak ponad 25 000 osób rocznie traci życie na drogach Unii Europejskiej, a wiele innych jest poważnie rannych. Jest to ogromna strata dla jednostek, rodzin i całego społeczeństwa. W Polsce dostępne dane za 2018 rok są niepokojące - statystyka jest tragiczna: w okresie styczeń - grudzień 2018 na polskich drogach zginęło aż 2843 osób, czyli o 12 więcej niż w roku poprzednim.

MATERIAŁY MISYJNE

W stronę Nadzwyczajnego Miesiąca Misyjnego

(z Listu papieża Franciszka ogłaszającego Miesiąc Misyjny)

Papież Franciszek 22 października 2017r., w dzień liturgicznego wspomnienia św. Jana Pawła II zapowiedział Nadzwyczajny Miesiąc Misyjny, który ma być obchodzony w październiku 2019 roku. Okazją do tych obchodów jest przypadająca setna rocznica ogłoszenia przez Benedykta XV Listu Apostolskiego *Maximum illud*, którym pragnął on na nowo zdynamizować misyjną odpowiedzialność za głoszenie Ewangelii. Z tej okazji Papież Franciszek skierował specjalny list na ręce Prefekta Kongregacji ds. Ewangelizacji Narodów kardynała Fernanda Filoniego. Oto fragmenty Listu:

„Był rok 1919: pod koniec straszliwej wojny światowej, którą nazwał „bezsensowną rzezią”, ówczesny Papież dostrzegł potrzebę ewangelicznego przekształcenia działalności misyjnej na świecie. „Kościół Boży jest powszechny i nie jest obcy żadnemu ludowi ani narodowi” – pisał Benedykt XV, zachęcając także do odrzucenia wszelkich form interesowności, ponieważ tylko głoszenie i miłość Pana Jezusa, potwierdzone świętością życia i czynionym dobrem, są sensem misji. W ten sposób Benedykt XV dał więc szczególny impuls misji ad gentes.”

„To, co leżało na sercu Benedyktowi XV niemal sto lat temu, i to, co nam przypomina od ponad pięćdziesięciu lat dokument Soboru Watykańskiego II, jest niezmiennie aktualne. Dziś, tak jak wówczas „Kościół posłany przez Chrystusa celem objawienia i udzielenia miłości Bożej wszystkim ludziom i narodom, jest świadomy tego, że ma jeszcze do wypełnienia ogromne dzieło misyjne”. W tej kwestii Jan Paweł II zauważył, że „Misja Chrystusa Odkupiciela, powierzona Kościołowi, nie została jeszcze bynajmniej wypełniona do końca” i że „gdy obejmujemy spojrzeniem ludzkość, przekonujemy się, że misja Kościoła dopiero się rozpoczyna i że w jej służbie musimy zaangażować wszystkie nasze siły”. Dlatego też, w słowach, na które chciałbym obecnie zwrócić uwagę wszystkich, wezwał Kościół do „odnowy zaangażowania misyjnego”, w przekonaniu, że misje „odnawiają Kościół, wzmacniają wiarę i tożsamość chrześcijańską, dają życiu chrześcijańskiemu nowy entuzjazm i nowe uzasadnienie. «Wiara umacnia się, gdy jest przekazywana!» Nowa ewangelizacja ludów chrześcijańskich znajdzie natchnienie i oparcie w oddaniu się działalności misyjnej”.

*„List apostolski *Maximum illud* zachęcał, z duchem proroczym i ewangeliczną odwagą, aby wyjść poza granice narodów, żeby dawać świadectwo o zbawczej woli Boga poprzez powszechną misję Kościoła. Zbliżające się stulecie jego opublikowania niech będzie bodźcem do przewyciężenia powracającej pokusy, która czai się za wszelką introwersją kościelną, za wszelkim zamknięciem w swoich bezpiecznych granicach, za każdą formą pesymizmu duszpasterskiego, za wszelką bezpłodną tęsknotą za przeszłością, abyśmy mogli się otworzyć na radosną nowość Ewangelii.*

Także w naszych czasach, rozdartych tragediami wojny i zagrożonych zasmucającą chęcią podkreślania różnic i wzniecania konfliktów, niech z nowym zapałem zostanie zaniesiona do wszystkich Dobra Nowina, że w Jezusie przebaczenie zwycięża grzech, życie pokonuje śmierć, a miłość strach, dając poczucie bezpieczeństwa i nadzieję.

„Mam nadzieję, że wszystkie wspólnoty znajdą sposób na podjęcie odpowiednich kroków, aby podążać drogą duszpasterskiego i misyjnego nawrócenia, które nie może pozostawić rzeczy w takim stanie, w jakim są. Obecnie nie potrzeba nam «zwyczajnego administrowania». Bądźmy we wszystkich regionach ziemi w «permanentnym stanie misji». Nie bójmy się podejmować, z ufnością w Bogu i wielką odwagą „opcji misyjnej», zdolnej przemienić wszystko, aby zwyczajne, style, rozkład zajęć, język i wszystkie struktury kościelne stały się odpowiednią drogą bardziej dla ewangelizowania współczesnego świata, niż do zachowania stanu rzeczy.”

"Niech Nadzwyczajny Miesiąc Misyjny będzie intensywnym i owocnym wydarzeniem łaski, aby promować inicjatywy oraz nasilić w szczególności modlitwę - duszę wszelkiej misji - głoszenie Ewangelii, rozważania biblijne i teologiczne na temat misji, dzieła miłosierdzia chrześcijańskiego i konkretne działania współpracy i solidarności między Kościołami, aby rozbudził się entuzjizm misyjny i aby nigdy nas z niego nie okradziono".

Modlitwa na Nadzwyczajny Miesiąc Misyjny – październik 2019

*Boże Ojcze,
Twój Jednorodzony Syn, Jezus Chrystus,
po zmartwychwstaniu powierzył swoim uczniom misję:
„Idźcie na cały świat i czyńcie uczniami wszystkie narody”.
Ty nam przypominasz,
że przez chrzest zostaliśmy włączeni w misję Kościoła.
Przez dary Twojego Ducha Świętego udziel nam łaski,
byśmy byli odważnymi i gorliwymi świadkami Ewangelii,
aby misja powierzona Kościołowi,
wciąż jeszcze daleka do zrealizowania,
mogła znaleźć nowe i skuteczne sposoby niesienia światu życia i światła.
Spraw, byśmy tak działali,
aby wszystkie narody mogły spotkać się ze zbawczą miłością
i miłosierdziem Jezusa Chrystusa,
który żyje i króluje w jedności Ducha Świętego,
przez wszystkie wieki wieków. Amen.*

Każdy ochrzczony jest posłany **Współpraca misyjna**

*Misyjna działalność Kościoła wymaga szerokiej współpracy na różnych poziomach, aby ta działalność mogła być realizowana w świecie. W wielkiej encyklice misyjnej św. Jana Pawła II *Redemptoris missio* czytamy, że „wszyscy chrześcijanie, członkowie Kościoła na mocy chrztu świętego są współodpowiedzialni za działalność misyjną”, a „udział w misji powszechnej (...) jest oznaką dojrzałości wiary i życia chrześcijańskiego”. (RM 77).*

Chrzest i misje łączy także hasło tegorocznych obchodów Nadzwyczajnego Miesiąca Misyjnego w październiku 2019 roku: „Ochrzczeni i posłani”. Papież Franciszek ogłaszając to wydarzenie, żywi pragnienie, „aby wszystkim wiernym naprawdę leżało na sercu głoszenie Ewangelii i przekształcenie ich wspólnot w rzeczywistości misyjne i ewangelizacyjne; aby mocniej pokochać misję, która „łączy się z miłością do Jezusa, ale jednocześnie z miłością do Jego ludu”.

W jaki sposób wierzący w Chrystusa mają uczestniczyć w tym dziele? We wspomnianej misyjnej encyklice Papież Jan Paweł II na pierwszym miejscu wymienia współpracę duchową poprzez modlitwę i ofiary duchowe, potem troskę o powołania misyjne, następnie pomoc materialną, a także inne formy uczestnictwa związane ze zjawiskiem przemieszczania się ludzi. Każdy chrześcijanin ma więc wiele możliwości, aby z odpowiednim nastawieniem „przyłożyć rękę” do szerzenia Ewangelii w świecie. Szczególną rolę w tej współpracy i ożywianiu ducha misyjnego w Kościele odgrywają Papieskie Dzieła Misyjne.

W tym samym duchu misyjnym działa też w świecie i w Polsce wiele innych organizacji, stowarzyszeń i fundacji misyjnych, których celem jest pomoc w realizacji misji głoszenia Ewangelii wszystkim ludom i narodom – misja ad gentes. Szczególną wagę i znaczenie mają instytucje misyjne powołane przez Konferencję Episkopatu Polski. Należy do nich Centrum Formacji Misyjnej, Dzieło Pomocy Ad Gentes, Instytut Misyjny Laikatu oraz MIVA Polska. MIVA Polska (Mission Vehicle Association Poland) jest organizacją na rzecz misyjnych środków transportu. Istnieje ona i działa w Polsce od roku 2000, jako jedna z podobnych organizacji w Europie i poza Europą, m.in. MIVA Austria, MIVA Swiss, MIVA – Survive(Anglia), MIVA Slovenia, MIVA Netherlands, MIVA Korea.

Ks. Jerzy Kraśnicki

RAPORT WPLĄT wg DIECEZJI z lipcowej Akcji św. Krzysztof 2019

	2017	2018
Archidiecezja Białostocka	79 163,98 zł	75 687,70 zł
Archidiecezja Częstochowska	59 117,10 zł	73 095,64 zł
Archidiecezja Gdańska	29 539,00 zł	36 510,22 zł
Archidiecezja Gnieźnieńska	52 192,80 zł	56 942,81 zł
Archidiecezja Katowicka	112 278,55 zł	143 502,00 zł
Archidiecezja Krakowska	224 051,61 zł	278 615,08 zł
Archidiecezja Lubelska	62 464,00 zł	65 950,00 zł
Archidiecezja Łódzka	56 631,33 zł	61 210,50 zł
Archidiecezja Poznańska	165 389,03 zł	194 718,24 zł
Archidiecezja Przemyska	85 424,00 zł	72 798,00 zł
Archidiecezja Szczecińsko-Kamieńska	28 095,50 zł	39 104,14 zł
Archidiecezja Warmińska	31 047,47 zł	30 181,20 zł
Archidiecezja Warszawska	17 065,00 zł	16 125,88 zł
Archidiecezja Wrocławska	73 737,47 zł	83 172,24 zł
Diecezja Bielsko-Żywiecka	65 028,17 zł	96 377,87 zł
Diecezja Bydgoska	14 207,00 zł	15 114,00 zł
Diecezja Drohiczyńska	32 658,15 zł	35 911,80 zł
Diecezja Elbląska	19 432,00 zł	15 432,35 zł
Diecezja Ełcka	40 862,00 zł	49 623,52 zł
Diecezja Gliwicka	27 294,32 zł	41 336,60 zł
Diecezja Kaliska	58 769,81 zł	74 157,16 zł
Diecezja Kielecka	103 300,95 zł	118 262,76 zł
Diecezja Koszalińsko-Kołobrzaska	24 220,80 zł	27 471,29 zł
Diecezja Legnicka	31 074,42 zł	38 132,22 zł
Diecezja Łomżyńska	43 243,92 zł	57 302,00 zł
Diecezja Łowicka	18 422,61 zł	20 150,50 zł
Diecezja Opolska	48 271,02 zł	49 297,60 zł
Diecezja Pelplińska	61 081,13 zł	80 071,56 zł
Diecezja Płocka	64 727,06 zł	30 014,83 zł
Diecezja Radomska	70 289,76 zł	71 022,53 zł
Diecezja Rzeszowska	53 910,00 zł	63 165,50 zł
Diecezja Sandomierska	49 150,62 zł	71 686,50 zł
Diecezja Siedlecka	90 419,70 zł	99 823,10 zł
Diecezja Sosnowiecka	31 579,00 zł	34 838,00 zł
Diecezja Świdnicka	14 912,70 zł	15 420,80 zł
Diecezja Tarnowska	96 101,30 zł	208 636,08 zł
Diecezja Toruńska	31 342,56 zł	45 719,03 zł
Diecezja Warszawsko-Praska	24 447,70 zł	11 214,43 zł
Diecezja Włocławska	53 235,22 zł	43 635,85 zł
Diecezja Zamojsko-Lubaczowska	64 824,61 zł	62 850,92 zł
Diecezja Zielonogórsko-Gorzowska	29 979,77 zł	47 598,93 zł
Ordynariat Polowy	10 338,39 zł	13 748,08 zł
	2 349 321,53 zł	2 765 629,46 zł

MIVA Polska polskim misjonarzom w 2018 roku

MIVA Polska uczestniczy w duchu współpracy misyjnej w realizacji powszechnej misji Kościoła, poprzez zapewnienie misjonarzom *ad gentes* środków transportu. Całej idei pomocy realizowanej przez MIVA towarzyszy misyjne motto: *Niesiemy Chrystusa*. W całej bowiem działalności misyjnej najważniejszy jest Jezus Chrystus, jako Zbawiciel wszystkich ludzi, który pragnie, abyśmy go znali, kochali i naśladowali.

Pomoc MIVA Polska jest owocem zaangażowania i współpracy misyjnej wielu instytucji i osób indywidualnych i to na wielu płaszczyznach. Przede wszystkim cała działalność MIVA odbywa się pod patronatem Komisji Episkopatu Polski ds. Misji, szczególnie jej Przewodniczącego, obecnie bpa. Jerzego Mazura SVD, ordynariusza ełckiego. Następnie na poziomie diecezji i parafii są to biskupi i wyznaczeni delegaci biskupów ds. misji, następnie dekanalni referenci misyjni i proboszczowie oraz inni kapłani, wspólnoty osób konsekrowanych, katecheci oraz grupy i koła misyjne, osoby indywidualne współpracujące z MIVA. Ważną grupą współpracującą z MIVA Polska są kierowcy, w szerokim tego słowa znaczeniu, którzy w duchu solidarności pomagają zmotoryzować misjonarzy. Współpraca z kierowcami odbywa się też na płaszczyźnie i poprzez zaangażowanie MIVA Polska na rzecz poprawy bezpieczeństwa na polskich drogach i promocję chrześcijańskiej etyki kierowcy.

Dzięki organizowanym przez MIVA Polska na przestrzeni roku akcjom, szczególnie *Akcji św. Krzysztof – 1 grosz za 1 km na środki transportu dla misjonarzy* oraz zrozumienia potrzeb misyjnych możliwa jest konkretna pomoc na różne rodzaje środków transportu. Każda pomoc, każdy zrealizowany projekt, każdy zakupiony pojazd jest owocem zaangażowania wielu ludzi, potrafiących się dzielić z potrzebującymi. Jest też świadectwem misyjnego zaangażowania wiernych w Polsce i misyjności naszego Kościoła. Wszystkim należy się wielka wdzięczność za wielkoduszne wsparcie.

Dzięki zebranych funduszom z *Akcji św. Krzysztof 2018 - 1 gr za 1 km oraz innych akcji organizowanych przez MIVA* zostało zrealizowanych 97 projektów polskich misjonarzy i misjonek z 34 krajów świata.

Przekazane fundusze – **633 592,65 Euro** na:

- 40 samochodów, 3 busy, 2 ambulanse; 2 traktory; 1 moto-taczka;
- 64 motocykli i motorowerów; 516 rowerów; 3 łodzie; 2 quady; 3 skutery śnieżne;
- 5 wózków inwalidzkich; 3 konie i 3 wozy.

Zrealizowane projekty według kontynentów: Afryka – 62; Ameryka Płd. – 24; Azja i pozostałe –11;

Wszystkim Biskupom, Księżom Proboszczom i ich Wspólnotom, wszystkim Kapłanom oraz osobom życia konsekrowanego, indywidualnym Ofiarodawcom i Kierowcom biorącym udział w Akcji św. Krzysztof – 1 gr za 1 km, którzy swoją modlitwą i ofiarą na misyjne środki transportu wspierają polskich misjonarzy składamy serdeczne BÓG ZAPŁAĆ!

Projekty zrealizowane przez MIVA Polska w 2000-2018

														
569	212	2001	6	4	26	17	5	1	16	15	6	175	1	1
samochody	motocykle	rowery	traktory	quady	silniki	łodzie, barki	konie	moto-taczka	busy	ambulanse	skutery śnieżne	wózki	riksze	paralotnie

WYBRANE PODZIĘKOWANIA

OD MISJONARZY ZA POMOC NA POJAZDY W 2018 ROKU

Podziękowanie za pomoc w zakupie samochodu terenowego do pracy ewangelizacyjnej i charytatywnej do misji w Bagandou w diec. Mbaiki w Republice Środkowej Afryki.

Drodzy przyjaciele Misji!

Piszę do Was ten list z dalekiego, afrykańskiego kraju składając Wam serdeczne podziękowania za Waszą modlitwę, pamięć i wsparcie finansowe, którymi obdarzacie polskich misjonarzy. To wsparcie dociera do nas wieloma drogami. Jedną z nich jest działalność MIVA Polska, która zbiera fundusze potrzebne na zakup środków transportu dla misjonarzy.

Całkiem niedawno nasza Misja Katolicka w Bagandou w Republice Środkowoafrykańskiej również otrzymała taką pomoc. Dzięki niej mogliśmy zakupić samochód osobowo-transportowy marki Toyota. Będzie on służył naszej działalności ewangelizacyjnej, edukacyjnej i humanitarnej.

Misja Bagandou znajduje się na południu Republiki Środkowoafrykańskiej tuż przy granicy z Republiką Konga. Teren naszej parafii rozciąga się wzdłuż rzeki Lobaye i wszędzie dookoła występuje las tropikalny. Nasze drogi to leśne dukty i ścieżki; w niektórych miejscach zalegają piaski – w innych sterczą wielkie kamienie. Oprócz tego ukształtowanie terenu sprawia, że w czasie pory deszczowej woda wymywa głębokie bruzdy, przez co podróżowanie jest bardzo utrudnione.

W naszej parafii funkcjonuje trzynaście kaplic dojazdowych, w których prowadzimy duszpasterstwo i udzielamy sakramentów świętych. W drodze powrotnej często zabieramy chorych, którzy chcą udać się do naszego centrum zdrowia w Bagandou. Od czasu do czasu odbywamy też podróże służbowe do stolicy diecezji – M`baiki, lub do stolicy kraju – Bangui.

Działalność Misji Katolickiej w Bagandou byłaby niemożliwa bez środków transportu. Dlatego jeszcze raz serdecznie dziękujemy za Waszą pomoc duchową i materialną. Niech Wam wszystko Dobry Bóg wynagrodzi!

*Szczęść Boże!
Ks. Szymon Pietryka FD Tarnów
RCA, Bagandou*

Podziękowanie za pomoc w zakupie samochodu terenowego do pomocy matkom ciężarnym w Cochabamba w Boliwii do Centrum św. Jana Pawła II Sióstr Albertynek.

Szanowni Ofiarodawcy i Przyjaciele misji polskich!

Pragnę wyrazić wdzięczność za Wasze ofiary złożone na rzecz misji w Boliwii, w mieście Cochabamba, dzięki Wam mogliśmy dokonać zakupu samochodu na potrzeby naszego Centrum JP II, które prowadzi działalność w obronie życia i niesie pomoc matkom w stanie błogostawionym lub z dzieckiem nowonarodzonym. Posiadając do dyspozycji pojazd, teraz z łatwością możemy docierać do szpitali, ośrodków zdrowia, czy też domów znajdujących się na

peryferiach. Każdą z matek staramy się zaopatrzyć w rzeczy niezbędne dla niej i noworodka, tj.: kołyskę i wyprawkę.

Ostatnio przyszły na świat bliźniaki. Młoda mama Vivian została zawieziona przez nas na badania tuż przed porodem i już kolejnego dnia urodziła dwóch pięknych i zdrowych synów: Jorge i Rafael- bliźniaki.

W imieniu wszystkich matek i ich maleństw serdecznie dziękujemy za waszą hojność i ofiarność. Niech Pan Bóg wynagrodzi Wam swoimi łaskami i otacza opieką Wasze rodziny.

Szczęść Boże!
s. Teresa Wicińska (albertynka)
Boliwia, Cochabamba

Podziękowanie za samochód terenowy do pracy pastoralnej w Parafii El Naranjo oraz posługi w 43 sąsiadujących wspólnotach w Wik. Apostolskim Peten w Gwatemali.

Szczęść Boże!

Serdecznie pozdrawiam Przyjaciół misji, szczególnie MIVA Polska. Za pośrednictwem MIVA Polska dziękuje wszystkim Dobroczyńcom, którzy wspierają misję materialnie i duchowo. Jest to wielka pomoc, dzięki której trud misyjny przynosi owoce.

Od prawie dwudziestu lat doświadczam wsparcia, jakie płynie od ludzi wpierających misję. Od września 2001 roku pracowałem przez dziesięć lat w diecezji Escuintla, na południu Gwatemali. Od stycznia 2012 pracuję w Wikariacie Apostolskim Petén, w północnej części Gwatemali; region sąsiadujący z Meksykiem. W tym samym roku, Ksiądz Biskup powierzył mi, razem z Księdzem Tomaszem (obydwaj pochodzimy z diecezji rzeszowskiej), misję tworzenia nowej parafii.

Nasza parafia obejmuje 43 wspólnoty; większość z nich to Latynosi; jest też kilka wspólnot indiańskich (Q'eqchi'-potomkowie Majów). Centrum parafii znajduje się w El Naranjo, w wiosce położonej 28 km od granicy z Meksykiem. W każdą niedzielę odwiedzamy wspólnotę Cruce Santa Amelia; wspólnota oddalona jest o 40 km od centrum parafii, położona w centrum Parku Narodowego Laguna del Tigre. Pozostałe wspólnoty odwiedzamy co dwa miesiące. Poza tym jeździmy do wspólnot, gdzie organizujemy spotkania formacyjne. Przeciętnie pokonywane odległości w ciągu miesiąca to 1800 km. Oprócz wizyty duszpasterskiej we wspólnotach naszej parafii, uczestniczymy w formacji dla duchownych i świeckich, organizowanych w centrum Wikariatu, w oddalonym 160 kilometrów od centrum parafii El Naranjo.

Większość dróg dojazdowych do wspólnot to drogi kamieniste lub ziemiste. W porze deszczowej niektóre drogi są nieprzejezdne. Stan dróg powoduje, że samochody zużywają się szybciej, i wymagają ciągłych napraw. Od 7 lat posiadamy pick-up rocznik 1998. Dzięki pomocy MIVA Polska, od stycznia 2019 roku nasza parafia posiada nowy pojazd pick-up.

W imieniu parafii Świętego Piotra Apostoła w El Naranjo, dziękuję wszystkim Darczyńcom, którzy za pośrednictwem MIVA Polska pomogli w zakupie nowego pojazdu. Wdzięczni za okazaną pomoc ofiarujemy modlitwę w każdą niedzielę w intencji wszystkich Ofiarodawców naszej parafii.

Niech Pan Bóg błogosławi wszystkie Wasze plany i Maryja otacza Was czułą opieką.

Ksiądz Sławomir Ziobro FD Rzeszów
Gwatemala, El Naranj

**PROŚBY OD POLSKICH MISJONARZY I MISJONAREK
DO MIVA POLSKA O POMOC W ZAKUPIE ŚRODKÓW TRANSPORTU
REALIZOWANE W ROKU 2019 ***

Z AFRYKI:

Ngaoundaye, REPUBLIKA CENTRALNEJ AFRYKI – **motocykl** (br. Maciej Jabłoński OFMCap); Mbribit, NIGERIA – **samochód terenowy** (s. Elżbieta Blok SSND); Kiabakari, TANZANIA – **samochód terenowy** (ks. Wojciech Kościelniak FD Kraków); Wantinguera, REPUBLIKA CENTRALNEJ AFRYKI – **samochód terenowy** (ks. Marek Dziedzic FD Tarnów); Fianarantsoa, MADAGASKAR – **samochód osobowy** (o. Stanisław Kazek OMI); Diata, KONGO – **samochód terenowy** (ks. Karol Kuźma FD Tarnów); Bouar, REPUBLIKA CENTRALNEJ AFRYKI – **samochód terenowy** (ks. Krzysztof Mikołajczyk FD Tarnów); Biankuri, TOGO – **2 motocykle** (s. Kornelia Olechno CSC); De Aar, REPUBLIKA POŁUDNIOWEJ AFRYKI – **samochód osobowy** (s. Joanna Rapacz CSFFM); Kabwe, ZAMBIA – **22 wózki inwalidzkie** (ks. Wojciech Łapczyński FD Toruń); Kigali, RWANDA – **samochód terenowy** (ks. Krzysztof Miner SAC); Djouth, KAMERUN – **samochód terenowy** (s. Donata Zofia Krupa ZDCh); Nguelemendouka, KAMERUN – **motocykl** (ks. Wiesław Marecki FD Przemyśl); Kasisi, ZAMBIA – **bus** (s. Krystyna Kochman ABMV); Bertoua, KAMERUN – **samochód terenowy** (s. Alicja Maria Ciesielska OP); Sangmelima, KAMERUN – **samochód terenowy** (ks. Marek Siekierko FD Drohiczyn); Bayanga, REPUBLIKA CENTRALNEJ AFRYKI – **samochód terenowy** (ks. Cezary Wieczorek SMA); Katondwe, ZAMBIA – **samochód dostawczy** (s. Krystyna Matusz LSMI); Antananarivo, MADAGASKAR – **samochód ciężarowy** (o. Michał Apiecionek CSSp); Dapaong, TOGO – **samochód terenowy** (o. Rafał Segiet OFM); Dubie, DEMOKRATYCZNA REPUBLIKA KONGA – **samochód terenowy** (s. Alicja Gołębiwska FMM); Ouagadougou, BURKINA FASO – **samochód terenowy** (ks. Stanisław Filipek SAC); Mkushi, ZAMBIA – **samochód terenowy** (ks. Zenon Bonecki FD Katowice); Bouar, REPUBLIKA CENTRALNEJ AFRYKI – **100 rowerów i 2 motocykle** (bp Mirosław Gucwa FD Tarnów); Bimbo, REPUBLIKA CENTRALNEJ AFRYKI – **samochód terenowy** (ks. Maksymilian Lelito FD Tarnów); Malambo, TANZANIA – **samochód terenowy** (ks. Arkadiusz Nowak SMA); Ntamugenga, DEMOKRATYCZNA REPUBLIKA KONGA – **samochód terenowy** (s. Agnieszka Gugęła CSA); Bidibidi, UGANDA – **samochód terenowy** (s. Lucyna Ratajczak SSpS); Doume, KAMERUN – **samochód terenowy** (bp Jan Ozga FD Przemyśl).

Z AMERYKI POŁUDNIOWEJ:

Mar del Plata, ARGENTYNA – **samochód osobowy** (s. Helena Monika Kuc SSpS); Baranca, KOSTARYKA – **samochód osobowy** (ks. Franciszek Filar SVD); Nemby, PARAGWAJ – **samochód terenowy** (s. Małgorzata Siembida CSSMA); Tres Isletas, ARGENTYNA – **motocykl** (s. Patrycja Łoza FDC); Mocachin, ARGENTYNA – **bus** (s. Bożena Michalak CSAPI); Santiago, CHILE – **samochód osobowy** (s. Małgorzata Maria Zima FMM); Los Encuentros, EKWADOR – **samochód terenowy** (ks. Antoni Michno FD Przemyśl); Cachoeiras de Macacu, BRAZYLIA – **samochód osobowy** (ks. Artur Karbowy SAC); Guayzimi, EKWADOR – **samochód terenowy** (o. Augustyn Paweł Bielak OFM); Oruro, BOLIWIA – **2 motocykle** (bp Krzysztof Białasik SVD); San Ignacio de Velasco, BRAZYLIA – **samochód osobowy** (o. Wojciech Mazur OFM); Crateus, BRAZYLIA – **samochód terenowy** (ks. Marek Szczepaniak MIC); Praca da Matiz, BRAZYLIA – **samochód osobowy** (ks. Jacek Golombek FD Zielonogórsko-Gorzowska); Porto Nacional, BRAZYLIA – **samochód terenowy** (bp Romuald Kujawski FD Poznań)

Z AZJI I OCEANII:

Kamaliki, PAPUA NOWA GWINEA – **samochód terenowy** (o. Dariusz Chrabaszewski MSF); Wewak, PAPUA NOWA GWINEA – **2 silniki do łodzi** (bp Józef Roszyński SVD); Czkałowow, KAZACHSTAN – **bus** (ks. Sergiusz Rudchenki TChR); Kapshagay, KAZACHSTAN – **bus** (ks. Artur Zaraś FD Bydgoszcz); Kimbe, PAPUA NOWA GWINEA – **silnik do łodzi** (ks. Jacek Kędzior FD Rzeszów); Zielony Gaj, KAZACHSTAN – **2 rowery** (s. Maria Małgorzata Pogorzelska CSFN); Mendi, PAPUA NOWA GWINEA – **samochód terenowy** (ks. Marek Woldan FD Częstochowa).

** Stan z dnia 06.06.2019r. Wykaz zawiera prośby realizowane przez MIVA Polska od 1 stycznia 2019. Nowe prośby od misjonarzy sukcesywnie napływają.*

Przykładowe projekty zrealizowane dzięki Akcji św. Krzysztof 2018

RCA, Bagandou

BOLIWA, Cochabamba

GWATEMALA, El Naranj

RCA, Kaga Bando

PERU, Pebas

MADAGASKAR, Antsirabe

MIVA Polska

ul. Byszewska 1, skr. poczt.112, 03-729 Warszawa 4,
tel: +48 22 678 59 83; fax: +48 22 743 95 27
nr Konta: PeKaO SA I/O Warszawa 69-1240-1037-1111-0000-0691-6802

biuro@miva.pl, www.miva.pl, www.facebook.com/MIVAPolska